„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 126. Piątek 31. Maja 1867. Rok wydania 57.

Część urzędowa.

Minister sprawiedliwości przeniósł sędziego powiatowego Jerzego Franka z Kolbuszowy do Oświęcima a sekretarza rady przy sądzie powiatowym w Nowym Sączu Józefa Paszyńskiego i samoistnego adjunkta sądu powiatowego w Dobczycach Jana Balzara mianował prowizorycznymi sędziami powiatowymi pierwszego w Kolbuszowy, a drugiego w Chrzanowie.

Rozporządzenie

względem nowych znaczków listowych i gazetowych i kopert listowych z nowemi znaczkami.

Postanowionem zostało wydawać nowe znaczki listowe i gazetowe tudzież koperty listowe z nowemi znaczkami.

Nowe znaczki do listów i kopert nie są wytłoczone jak to było dotąd, wypukło, lecz wklęsło, są czworoboczne i przedstawiają w polu owalnem, arabeskami otoczonem, popiersie Jego ces. kr. Mości.

Pod popiersiem jest cyfra wyrażająca wartość z dodatkiem „Kr.“ (krajcary), lub: „sld.“ (soldi).

Znaczki do listów i kopert są tej samej barwy jak dotychczas, a mianowicie:

Znaczki po 2 centy (soldi) są żółte,
„ „ 3 „ „ „ zielone,
„ „ 5 „ „ „ różowe,
„ „ 10 „ „ „ niebieskie,
„ „ 15 „ „ „ jasno brunatne.

Znaczki na kopertach po 25 centów (soldi) są fioletowe.

Nowe znaczki gazetowe są czworoboczne, blado fioletowe i przedstawiają głowę Merkurego na powierzchni koła otoczonej ozdobami.

Te nowe znaczki listowe i gazetowe tudzież koperty z nowemi znaczkami będą wydawane w Węgrzech i Siemiogrodzie już od 1go czerwca b. r. wolno jednak publiczności posiadającej dotychczasowe znaczki i koperty używać ich jeszcze do 15. t. m.

W innych krajach monarchii nowe znaczki i koperty będą puszczone w obieg dopiero po wyczerpaniu zapasów znaczków i kopert dawniejszych. Urzęda pocztowe i osoby sprzedające znaczki otrzymały już odpowiednie w tym względzie polecenie.

Wiedeń, 25. maja 1867.

Dnia 29. b. m. wyszły z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłane zostały zeszyty XXX., XXXI. i XXXII. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt XXX. zawiera:

Nr. 76. Konwencya z 31. maja 1865 pomiędzy Austryą, Belgią, Hiszpanią, Stanami zjednoczonemi Ameryki północnej, Francyą, Anglią, Włochami, Holandyą, Portugalią i Szwecyą z jednej, a sułtanem Marokkańskim z drugiej strony, względem zawiadywania i utrzymywania latarni morskiej na przylądku Spartel (zawarta w Tangerze d. 31. maja 1865; przez Jego c. k. Apostolską Mość ratyfikowana dnia 20. sierpnia 1865. Wszystkie ratyfikacye wymienione zostały w Tangerze d. 14. lutego 1867.

Zeszyt XXXI. zawiera:

Nr. 77. Rozporządzenie okólnikowe ministerstwa wojny z 28. kwietnia 1867 względem zniesienia przysłużającego urlopnikom i rezerwistom prawa dobrowolnego wstępowania do służby i prawa do kuracyi na rachunek skarbu wojskowego w razie choroby;

Nr. 78. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 22. maja 1867, względem przeniesienia na powrót austryackiego urzędu celnego z Klingenthal w Saksonii do Markhausen w Czechach;

Nr. 79. Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 25go maja 1867, względem wydawania nowych znaczków listowych i gazetowych i kopert z nowemi znaczkami.

Zeszyt XXXII. zawiera:

Nr. 80. Obwieszczenie ministerstw spraw zewnętrznych, spraw wewnętrznych, handlu, policyi i wojny z 10go maja 1867, względem istniejących obecnie przepisów policyjnych o paszportach; ważne dla Czech, Dalmacyi Galicyi i Lodomeryi z Krakowem, Austryi poniżej i powyżej Anizy, Salzburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Morawii, Szląska, Tyrolu, Vorarlbergu, Istryi, Gorycyi i Gradyski i Tryestu z obwodem.

Część nieurzędowa.

Z Pesztu piszą, że dziennik rządowy ogłosił d. 25go b. m. najwyższe pismo rządowe powołujące miasto Fiume do sejmu.

Na posiedzeniu węgierskiej izby deputowanych z d. 23. b. m. ogłoszony był rezultat odbytego w dzień wprzódy wyboru. Do deputacyi regnikolarnej, która ma się zająć wypracowaniem dyplomu koronacyjnego, wybrani zostali: Bonis, Deak, br. Fryderyk Podmaniczky, Nyary, Koloman Tisza, Koloman Ghyczy, Somssich, Antoni Csengery, br. Szczepan Kemeny, Trifunacz, Beceredy, Joannovich, Emeryk Szabo, Trauschenfels, Vaduary, Zedenyi, hr. Apponyi, Alexy Dozsa, Karol Szasz, Bartal, Józef Hoszu, Bitto, Józef Just i Pulszky.

Na obiad na dworze cesarskim w Schönbrunn d. 27. proszeni byli: prezes izby niższej Dr. Giskra i wice-prezesowie p. Hopfen i Dr. Ziemiałkowski. Według doniesienia niektórych dzienników otrzymali także zaproszenia posłowie hr. Dürkheim, hr. Adam Potocki i professor Herbst.

Zapewniają, że na jednem z najbliższych posiedzeń węgierskiej izby niższej ma być postawiony wniosek zaprosić Radę państwa aby wzięła udział w uroczystościach koronacyjnych, i polecić ministerstwu węgierskiemu aby w tem zaproszeniu pośredniczyło. Wniosek ten będzie niezawodnie przyjęty poczem prezydent ministeryum węgierskiego prosić będzie barona Beusta o poczynienie stósownych kroków.

„Wiener Abendp.“ donosi, że podług telegramu, który otrzymał rząd Stanów zjednoczonych z Nowego Orleanu, a poseł austryacki pod dniem 23go b. m. do Wiednia nadesłał, miał być Cesarz Maxymilian wziętym w niewolę dnia 15. b. m. Wręcz przeciwne temu wiadomości otrzymało z Londynu poselstwo mexykańskie w Wiedniu: republikanie mieli zostać pobici pod Queretaro tak zupełnie, że Juarez poszedł w ucieczkę pod Saltillo. Tymczasem rząd cesarski austryacki poczynił wszelkie możliwe kroki, aby w razie, gdyby się pierwsze doniesienie sprawdziło, Cesarz Maxymilian mógł być uwolnionym.

Według doniesień urzędowych z korwety Jego ces. Mości „Dandolo“ stan zdrowia na pokładzie tej korwety był podczas podróży z Veracruz do Gibraltaru, gdzie korweta stanęła d. 23. b. m., zupełnie pomyślny. W ciągu podróży jeden tylko Jakób Pichler podmaszynista umarł d. 1. b. m. na żółtą febrę i oprócz niego nikt z załogi ani nie umarł ani nie chorował.

Traktat londyński względem księstwa Luxemburgskiego następującej jest osnowy:

W imie Trójcy Przenajświętszej i niepodzielnej.

N. Król Holenderski, W. książę luxemburski z uwagi na zmianę zaszłą w stanowisku W. księstwa skutkiem rozwiązania węzłów, jakie je łączyły z dawniejszym związkiem niemieckim, zaprosił NN. Cesarza Francuzów, Cesarza austryackiego, Królowę angielską, Króla Belgów, Króla pruskiego i Cesarza wszech Rosyi, aby reprezentanci ich zebrali się na konferencyę w Londynie, celem porozumienia się z pełnomocnikami N. Króla W. księcia pod względem umów, jakie wypadnie ułożyć dla powszechnego dobra pokoju.

A przyjąwszy to zaproszenie, wymienieni powyżej monarchowie postanowili za wspólną zgodą uczynić zadosyć żądanin N. Króla włoskiego, który objawił zamiar wzięcia udziału w obradach mających przedstawić nowy zadatek pewności utrzymania powszechnej spokojności.

W skutek tego NN. Monarchowie zgodnie z N. Królem włoskim, pragnąc zawrzeć w tym celu traktat, zamianowali pełnomocnikami swymi, a mianowicie: (tu wymienieni są pełnomocnicy niżej podpisani z całemi tytułami swemi), którzy wymieniwszy między sobą nawzajem pełnomocnictwa, i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Art. 1. N. Król holenderski, W. książę luxemburgski utrzymuje węzły, które łączą pomienione W. księstwo z domem Nassauskim Oranii, w moc traktatów, które oddały ten kraj pod panowanie N. Króla i W. księcia, jego potomków i następców.

Prawa posiadane przez agnatów domu Nassau do dziedzictwa Wielkiego księstwa, w moc tych samych traktatów są utrzymane. Wysokie strony kontraktujące przyjmują niniejszą deklaracyę i takową zapisują.

Art. 2. Wielkie księstwo w granicach oznaczonych aktem załączonym do traktatu z d. 19. kwietnia 1839 pod rękojmią dworów austryackiego, francuskiego, angielskiego, pruskiego i rosyjskiego, tworzyć będzie państwo neutralne na wieczne czasy. Obowiązane ono będzie zachowywać tę samą neutralność względem wszystkich państw innych.

Wysokie strony kontraktujące obowiązują się szanować zasadę neutralności zastrzeżoną niniejszym artykułem. Zasada ta jest i zostanie poddaną pod sankcyę zbiorowej rękojmi mocarstw podpisanych na tym traktacie, z wyjątkiem Belgii, która jest sama państwem neutralnem.

Art. 3. Skoro Wielkie księstwo luxemburgskie zneutralizowane zostaje według przepisów poprzedzającego artykułu, utrzymanie albo zakładanie warownych miejsc na jego obszarze traci swój powód i potrzebę. W następstwie tego umówiono się za wspólną zgodą, że miasto Luxemburg uważane w przeszłości pod względem militarnym za twierdzę związkową, przestaje być miastem obwarowanem.

N. Król i W. Książę zastrzega sobie prawo trzymania w tem mieście pewnej liczby wojska, potrzebnej do czuwania nad utrzymaniem porządku.

Art. 4. Odpowiednio do warunków zawartych w artykułach 2gim i 3cim, N. Król pruski oświadcza, że wojska jego obecnie stojące załogą w twierdzy Luxemburgu, otrzymają rozkaz przystąpienia do ewakuacyi tego miejsca natychmiast po wymianie ratyfikacyi niniejszegotraktatu. Rozpocznie ono równocześnie wywozić ztamtąd artyleryę, amunicyę i wszelkie przedmioty należące do zaopatrzenia pomienionej twierdzy. W ciągu tej czynności pozostanie tam taka tylko część wojska, jakiej potrzeba do czuwania nad bezpieczeństwem materyału wojennego i do uskutecznienia wysyłki, która się dokona w najkrótszym jak można terminie.

Art. 5. N. Król Wielki Książę na mocy praw zwierzchnictwa, jakie wykonywa nad miastem i twierdzą luxemburgską, obowiązuje się ze swojej strony przedsięwziąć potrzebne środki, aby zamienić pomienioną twierdzę w miasto otwarte, a to przez burzenie, jakie Król Jmć. uzna za wystarczające dla spełnienia zamiarów wysokich stron kontraktujących, wyrażonych w art. 3cim niniejszego traktatu. Prace w tym celu przedsiębrać się mające rozpoczną się bezzwłocznie po ustąpieniu załogi. Będą one wykonane z względem ogłędnością, jakiej wymagają interesa mieszkańców miasta.

N. Król W. Książę przyrzeka nadto, że fortyfikacye miasta Luxemburga nie będą w przyszłości przywrócone, i że nie będzie tam utrzymywany ani utworzony żaden zakład wojskowy.

Art. 6. Mocarstwa podpisujące niniejszy traktat stwierdzają, że gdy rozwiązanie Związku niemieckiego sprowadziło zarazem rozchwianie węzłów, które łączyły księstwo limburskie wraz z W. księstwem luxemburgskiem z pomienionym Związkiem, wynika z tego, że stosunki, o których jest mowa w artykułach 3cim, 4tym i 5tym traktatu z d. 19. kwietnia 1839 między Wielkiem księstwem i pewnemi terytoryami należącemi do księstwa limburskiego, przestały istnieć, a przeto pomienione terytorya pozostają nadal przy królestwie niderlandzkiem, stanowiąc część jego składową.

Art. 7. Niniejszy traktat będzie ratyfikowany, a ratyfikacye jego wymienione będą w Londynie w przeciągu czterech tygodni, jeśli zaś można, wcześniej.

W moc czego właściwi pełnomocnicy podpisali go i przyłożyli pieczęci swoje herbowe.

Dan w Londynie d. 11. maja 1867.

Stanley, Apponyi, La Tour d'Auvergne. d'Azeglio, Bentinck, Van de Weyer, Tornaco, Servais, Bernstorff, Brunnow.

Deklaracya.

Samo się z siebie rozumie, że artykuł 3ci nie ścieśnia w niczem praw innych mocarstw neutralnych do zachowania i w potrzebie ulepszania swoich twierdz i innych środków obrony.

(podpisy jak wyżej.

„Nordd. Allg. Ztg.“ potwierdza, że rozpoczęte zostały poufne konferencye z gabinetem duńskim celem porozumienia się co do warunków, których należałoby dopełnić przy oddaniu powiatów północnego Szlezwiku. Warunki te mają się odnosić do przejęcia odpowiedniej części długu księstw i gwarancyi co do zabezpieczenia narodowości niemieckiej w tych powiatach.

Dalej utrzymuje ten dziennik, że doniesienie dziennikarskie, jakoby Dania wolała raczej zrzec się wszelkich pretensyi, jak przystać na propozycye Prus, jest zupełnie zmyślone, i że pochodzi od osób, dla których zgoda Prus z Danią nie jest wcale pożądana. Podobnież bajką jest wiadomość wiedeńskiej „Presse“ i „Neue freie Presse“ o jednobrzmiących notach okólnikowych. Gabinet duński unikał dotychczas wszelkiego nacisku, i niewątpliwie teraz, gdy się rozpoczęły poufne konferencye tem bardziej nie zechce porzucić swojej roztropnej polityki.

Pruski „St. Anz.“ ogłasza następujący program podróży Cesarza rosyjskiego: Cesarz Alexander wyjedzie z Carskiego Sioła dnia 28. maja o godzinie 11tej wieczorem, przybędzie do Berlina dnia 30. maja w południe. Nazajutrz o godzinie 4tej po południu wyjedzie z Berlina i dnia 1. czerwca w południe stanie w Paryżu. Od 2. do 9. czerwca zabawi w Paryżu, i dnia 9go o godzinie 11tej wieczorem odjedzie, a nazajutrz o godzinie 3ciej po południu przybędzie do Sztutgardu i zabawi tu do 13. czerwca, którego to dnia o godzinie $7\frac{1}{2}$ wieczorem odjedzie, a o godzinie $11\frac{1}{2}$ w nocy przybędzie do Darmsztadu. Dnia 14. czerwca odjedzie z Darmsztadu, nazajutrz o godzinie 11tej zrana przybędzie do Berlina, dnia 16go o godzinie 9tej wieczór odjedzie, a nazajutrz o godzinie 3ciej po południu przybędzie do Warszawy. Dnia 18. do 22. czerwca zabawi w Warszawie, dnia 22go i 23go w Białymstoku, dnia 23go w nocy przybędzie do Wilna i zabawi tam do 25. czerwca, którego to dnia przybędzie do Dynaburga. Dnia 26go czerwca wyjedzie z Dynaburga i o godzinie 10tej wieczór przybędzie do Rygi. Dnia 27go i 28go zabawi w Rydze, zkąd wyjechawszy o godzinie 10tej wieczór, przybędzie dnia 29. czerwca do Carskiego Sioła.

Cesarz rosyjski odjechał dnia 29. b. m. osobnym pociągiem kolei warszawskiej z Carskiego Sioła zagranicę ze świtą, złożoną z wymienionych już dawniej osób.

Parlament i naród angielski zajmują się teraz żywo tą kwestyą, czy skondemnowani Feniści mają być z całą surowością prawa karani, czyli też nie. Na posiedzeniu sobotniem izby niższej była sprawa ta przedmiotem obrad; równocześnie prawie zawiadomił telegram z Dublina, że Lord-namiestnik przyjął uprzejmie deputacyę przemawiającą za zmianą wyroków śmierci wydanych przez specyalną komisyę na skondemnowanych Fenistów, odpowiedział jednakże, że nie może się spodziewać złagodzenia wyroku dla Burkego, tem bardziej, że stracenie tegoż jest już na dzień 29. zapowiedziane. Niemniej niepomyślną odpowiedź otrzymała druga deputacya, która się udawała do lorda Derby. Pomimo tego jednakże odpowiedział lord Disraeli na interpelacyę, że Burke został od kary śmierci ułaskawionym, i że prawdopodobnie i wszystkich innych Fenistów nie spotka sroższa kara, nad tę, na którą skazany został naczelnik Burke.

Z Kanady przynosi telegram podwodny znowu niepokojące wieści o grożących napadach Fenistów.

Z Londynu donoszą: na interpelacyę O'Donoghue oświadczył Disraeli, że naczelnik Fenistów Burke od kary śmierci został ułaskawionym.

Rosyjski poseł w Londynie bar. Brunow udaje się do swego Monarchy do Paryża.

Zaproszony przez dwór angielski ma Sułtan przybyć w lipcu do Londynu i zajmie mieszkanie w pałacu Buckingham.

„Nord. Allg. Ztg.“ pisze z powodu wystawy etnograficznej w Moskwie: Byłoby to szkodą dla rozpoczętego skonsolidowania się Austryi i w ogóle dla spokoju Europy, gdyby Sławianie austryaccy chcieli uważać wyprawiane im owacye jako zachętę do chwytania się tendencyi po za obrębem uczuć pobratymstwa które postawiłyby ich w stosunku wprost przeciwnym związkom faktycznym i warunkom zasadniczym politycznej organizacyi Europy. Rząd rosyjski zbyt często objawiał zawsze praktycznego ducha swoich usiłowań, aby można było uważać za możliwe, że będzie pomagał budować zamki powietrzne lub że będzie popierał zasady destrukcyjne. Słowianie austryaccy przekonali się już o tem, gdy książę Gorczaków proszony przez nich o wyjednanie audyencyi u Cara, odesłał ich do posła austryackiego.

Z Paryża piszą, że książę następca tronu pruskiego z małżonką i książę Edinburgh byli wczoraj wieczorem na obiedzie u lorda Cowley.

„Patrie“ donosi, że co do wysłania francuskiej misyi wojskowej do Rumunii nie zaszły żadne zmiany, lecz nastąpiło tylko odroczenie wyjazdu.

„France“ zbija wiadomość podaną przez dzienniki wiedeńskie, jakoby Dania przedłożyła gabinetom zagranicznym notę względem północnego Szlezwiku.

„Pays“ zapowiada, że Król pruski przybędzie do Paryża w niedzielę.

Cesarz Napoleon przyjmował na audyencyi dnia 26go b. m. deputacyę angielskiego towarzystwa turystów, która przedłożyła mu adres mówiący o utrzymaniu pokoju, o zniszczeniu dawnej międzynarodowej nienawiści i o postępie cywilizacyi.

Cesarz odpowiedział: Jestem głęboko wzruszony wyrazem waszej sympatyi co do pierwszego punktu, utrzymania pokoju, to nie zawisa jedynie od mojego rządu; zaś co do innych punktów waszego adresu uczynię wszystko, co tylko jest w mojej mocy, i sprawi mi to największą radość, jeżeli zdołam zadowolnić wasze życzenia. Było to zawsze mojem najgorętszem życzeniem wzmacniać i pomnażać istniejącą od dawna sympatyę pomiędzy naszemi krajami, a serdeczna zgoda pomiędzy Francyą i Anglią była zawsze celem mojej polityki.

„Etendard“ podaje treść projektu reformy armii francuskiej ułożonego przez rząd w porozumieniu z komisyą ciała prawodawczego; jest ona następująca:

Dwa pierwsze artykuły opiewają dosłownie: „Armia składa się z armii czynnej i rezerwy; stan jej rzeczywisty wynosi 800.000 ludzi. Rekrutuje się 1) przez wstępowanie dobrowolne i powtórne; 2) przez coroczne powoływanie kontyngensu. Liczba kontyngensu przez rekrutacyę powoływać się mającego będzie oznaczona corocznie przez ciało prawodawcze w drodze osobnej ustawy. Ta ustawa dzieli kontyngens na dwa oddziały, z których jeden będzie wcielony do armii a drugi pozostawiony do rezerwy.“ Powołani do czynnej armii służyć będą przez lat 5, a potem przez lat 4 w rezerwie. Wstępujący wprost do rezerwy służyć w niej będą przez lat 5, a potem 4 lata w ruchomej gwardyi narodowej. Rezerwa może być powołana do czynnej służby tylko na mocy dekretu cesarskiego. Rezerwiści, którzy wysłużyli 5 lat w czynnej armii, mogą być znowu powołani do czynnej służby tylko na mocy dekretu, i to według klas, zaczynając od klasy najmłodszej; rezerwiści mogą żenić się prawnie w dwóch ostatnich latach służby, prawo to jednak zawiesza się w razie powtórnego powołania do czynnej służby. Ustawa z 26. kwietnia 1855 znosi się, o ile się odnosi do uposażenia armii i wykupna. Zastępowanie numerów na liście kantonalnej i zastępstwa są dozwolone. Miara zniża się na 1 metr 54 centim. Żołnierze, którzy z dniem 1. stycznia 1868 nie ukończyli swojej służby, mogą być uwolnieni od czynnej służby ponad 5 lat pod warunkiem, że pozostaną przez lat 4 w rezerwie.

Ruchoma gwardya narodowa nie liczy się do czynnego stanu armii, i może być powołana do czynnej służby tylko na mocy osobnej ustawy. Składa się: 1) z ludzi młodych nie wciągniętych do kontyngensu, i służba trwa 5 lat; 2) z uwolnionych na mocy ustawy z roku 1832 (najstarszy syn wdowy itd.), służba trwa także 5 lat; 3) z żołnierzy, którzy tylko 5 lat wysłużyli w rezerwie; 4) z obywateli, którzy dobrowolnie chcą do niej należeć. Ożenienie jest dozwolone w gwardyi narodowej, równie jak zastępstwo. Wdowcy bezdzietni uwolnieni przy rewizyi w latach 1866, 1865, 1864 i 1863 będą wciągnięci do rejestrów ruchomej gwardyi narodowej na 4. 3 i 2 lata.

„Gazeta di Venezia“ pisze, że rząd włoski miał otrzymać wiadomość o zerwaniu wszelkich układów względem likwidacyi dóbr kościelnych z domami Rothschild i Fremy, że jednakże zawiązane zostały rokowania z innemi domami. „Gazeta di Torino“ utrzymuje, że tylko dom Rothschildów odstąpił, a „Italie“ powtarza zapewnienie, że odnośne układy wkrótce zostaną ukończone. „Opinione“ uważa się za upoważnioną do oświadczenia, że doniesienie „Italie“, jakoby reprezentowane na konferencyi londyńskiej mocarstwa złożyły rządowi włoskiemu gratulacye z powodu jego zachowania się, jest mylne. „Italie“ obstaje jednakże przy swojem twierdzeniu.

Na posiedzeniu drugiej izby z d. 22. b. m. żądał deputowany Fenzi objaśnienia co do oświadczenia, które dniem przedtem uczynił w senacie minister robót publicznych w kwestyi konwersyi rent. Minister odpowiedział, że rząd nigdy nie myślał o konwersyi rent, że owszem ma najmocniejsze postanowienie dotrzymania wszystkich swoich zobowiązań.

Garibaldi wzywa wszystkie stowarzyszenia robotników, których jest tytularnym prezydentem, ażeby zawiązali stosunki z wielkiem stowarzyszeniem, zostającem pod prezydencyą Dolfiego „Fratellanza artegiano di Firenze.“ Chce on utworzyć niejako forum, gdzieby się mogli zgromadzać wszyscy członkowie tych stowarzyszeń, aby objawić życzenia swoje lepszego rządu.“

Dziennik urzędowy włoski ostrzega robotników włoskich, aby się nie przenosili do Szwajcaryi w nadziei zalezienia tamże zarobku. Jest tam bowiem już i tak dosyć robotników i cudzoziemcy nie znajdą zarobku.

Pod dniem 27. maja piszą z Florencyi, że układy względem likwidacyi dóbr kościelnych wzięły pomyślny dla finansów włoskich obrót. Dom Erlanger podpisał już traktat. Spodziewają się już dnia jutrzejszego stanowczego całej sprawy zakończenia. „Gazzetta di Torino“ z d. 28go b. m. przynosi wiadomość, że owe układy rzeczywiście szczęśliwie ukończone zostały.

Izba włoska odbywać będzie bez przerwy swoje posiedzenia.

„G. di Roma“ podaje doniesienie nadesłane dnia 24go b. m. drogą telegraficzną z Frosinone: Żandarmi i oddział wojska zetknęli się wczoraj w górach Collepardo z gromadą uzbrojonych brygantów. Po kilku strzałach zwrócili się bryganci do ucieczki. Wojsko ścigało ich i pojmało dwóch przybranych w zwyczajny strój wieśniaków z Romagnii. Jeden z tych ma pochodzić z Rimini, drugi z St. Marino. Obaj zostali oddani w ręce sprawiedliwości.

Rzymski korespondent do „G. di Venezia“ upewnia, że szajki brygantów przybyły także do prowincyi Civitavecchia i do Comarca. Banda złożona z 30 ludzi pokazała się w St. Vito, gdzie obozowała zupełnie po wojskowemu pod gołem niebem, płacąc gotówką za rekwirowaną żywność. Wyruszyła następnie w góry Rocca di Papa i Rocca Priore powyżej Froscati, gdzie dotąd nikogo nie napadła, poprzestając na żądaniu listownie pieniędzy od niektórych bogatych posiadaczy ziemskich. Spotkania i walki z wysłanem przeciw niej wojskiem unika ta banda, kryjąc się w niedostępne miejsca. Inna banda przeszła z prowincyi Civitavecchia do Viterbo, gdzie ją także ścigają oddziały wojska.

Jakkolwiek dzienniki włoskie wiele piszą o stronnictwie czynu w Rzymie, toć przecie w stolicy Ojca św. nic o niem nie słychać. Panuje tam najzupełniejszy spokój, a tych kilku ludzi, po największej części z najniższych stanów, których przyaresztowano ostatniemi czasy, nie uwolnią, aż dopiero po ukończonej uroczystości.

Dla uświetnienia zbliżającej się uroczystości robią wielkie przygotowania. Ojciec św. rozkazał wybić wielki medal na jej pamiątkę: jedna strona przedstawia Zbawiciela błogosławiącego apostołów Piotra i Pawła, na drugiej ma być napis łaciński. Także doroczny medal św. Piotra ma być wybity z wyobrażeniem kwirynalu w jego najnowszej postaci.

Z Bassano piszą pod d. 23go b. m., że jenerał Morozzo della Rocca w towarzystwie kilku oficerów inżynieryi i artyleryi przejeżdżał tamtędy do Primolano. Rząd włoski postanowił ufortyfikować niektóre miejsca na granicy tyrolskiej, mianowicie: S. Vito, La Piovega di Sotto i Primolano.

„G. di Roma“ ogłasza edykt, który rozszerza rozporządzenia wydane dawniej tylko dla prowincyi Frosinone i Velletri na wszystkie te miejsca gdzie przebywają bryganci. Wszystkie przestępstwa i zbrodnie mają być sądzone przez odnośne sądy bez apelacyi.

Kronika.

— Prezydyum magistratu miasta Lwowa wydało odezwę wzywającą do składek dla pogorzelców brodzkich. Dla skutecznego przeprowadzenia tej kolekty, zawiązał się tu z ramienia Rady miejskiej komitet, wzmocniony kilkunastu znanymi w mieście obywatelami z poza grona Rady, którzy opatrzeni w certyfikaty dotyczące, wydane od magistratu, podjęli się chodzić kolejno po domach we wszystkich dzielnicach i zbierać wszelkie dary w pieniądzach, żywności, odzieży i t. p. Następnie te dary bez zwłoki odsyłane będą do Brodów na ręce c. k. urzędu powiatowego do właściwego dalszego rozporządzenia.

Oprócz tego przyjmują się na rzecz pogorzelców za pokwitowaniem wszelkie datki w biurze prezydyalnym magistratu i w urzędach ławdwójtowskich.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Berlin, 30. maja. Cesarz rosyjski i Wielki książę Włodzimierz przybyli tu dziś w południe i z królem udali się do Poczdamu gdzie będzie uroczyste przyjęcie.

Londyn, 31. maja. Jutro o godzinie 5. wieczór nastąpi wymiana ratyfikacyi traktatu londyńskiego w sprawie luxemburgskiej.

Petersburg, 30. maja. „Journal de St. Petersbourg“ rozpisując się o podróży Cara do Paryża powiada: Podróż Cesarza każe się spodziewać rezultatów, które wywołane serdecznemi stosunkami obustronnych rządów i lojalną wymianą myśli pod względem teraźniejszości i przyszłości, przyczynią się do utrzymania pokoju. Cesarz zjedzie się w Kolonii z Wielkim księciem następcą tronu i zabawi do dnia 11go czerwca w Paryżu.

Ostatnia poczta.

Peszt, 29. maja. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych odbyło się imienne głosowanie nad projektem ustawy względem spraw wspólnych, i przyjęto projekt większością 209 głosów przeciw 89. Nieobecnych było 83 deputowanych.

Deputacya regnikolarna ukonstytuowała się dziś wieczór, prezydentem obrano p. Sennyey, sekretarzem Antoniego Csengery, i wysadzono subkomitet z 6 członków do wypracowania dyplomu inauguralnego. W tym subkomitecie zasiada i Deak.

Berlin, 28. maja (spóźnione). Król pruski osobiście prosić będzie Cesarza Napoleona o oddanie mu wizyty.

Król powita Cara w dworcu kolei i będzie mu towarzyszyć do Potsdamu. Hr. Bismarck i radzca legacyi Keudell udadzą się z Królem do Paryża.

Paryż, 29. maja. „France“ pisze co następuje o wspaniałym balu u posła austryackiego: Widok zgromadzonych w salonach poselstwa monarchów i książąt, a przedewszystkiem księcia pruskiego i jego małżonki obudził powszechne zaufanie, że pokój będzie utrzymany i z tego względu bal wczorajszy ma wielkie znaczenie.

„France“ pisze dalej: Francuska misya wojskowa robi ostatnie przygotowania dla odjazdu do Bukaresztu.

„Patrie“ pisze: Według korespondencyi z Bukaresztu książę Karol postanowił ufortyfikować Galacz jako port wojenny.

„Etendard“ donosi: ratyfikacye traktatu londyńskiego będą wymieniane w piątek.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29. maja.

Hotel George: PP. Br. Brunicki Konst., z Zaleszczyk. — Buszyński Jan, z Pacykowa. — Haliński T., z Chłopiatyna. — Pińczakowski Stan, z Podola.

Hotel europejski: Łucki Jan, z Sarn. — Wilczyński W., z Nowegosioła.

Hotel Langa: Sokalski Jan, c. r. radca nam., z Charkowa.

Hotel angielski: Hr. Drohojewski Zyg., z Krukienic. — Osmólski Wład., z Góry. — Tyszkowski Józef, z Rybotycz.

Hotel Krynickiego: Gintowt N., z Chlebowie świrskich.

Pod nr. 514 4/4: Bohdanowicz Jerzy, z Orelca. — Nikorowicz Stan., z Wiednia.

Hotel podolski: Smalawski Felix, z Uherzec.

Hotel Krakowski: Witosławski Bron., z Wojciechowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 29. maja.

PP.: Hr. Piniński Piotr, do Wiednia. — Hr. Stecki Ad., do Środopolec. — Br. Brunicki Albert, do Berezowic. — Chłędowski Otton, do Równy. — Ebermann Salamon, do Tarnopola. — Janowski Zyg., do Falejówki. — Krajewski Adam, do Bóbrki. — Meza Oskar Eug., do Krakowa. — Rojowski Jan, do Cieszanowa. — Szwejkowski Jan, do Krowicy. — Siewicki Konst., do Cieniowa. — Beschkerzej Paweł, c. r. jenerał-major, do Wiednia. — Reger Karol, adwokat, do Przemyśla.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 29. i 30. maja.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 328.20	+ 10 2	85.7	półn. sł.	10
2. god. po poł.	328 68	+ 16 2	51.9	zach. „	8
10.god. wiecz.	329 01	+ 11.6	67.1	„ „	0
Wnocy deszcz 2.‴ 20.					
7. god. zrana	''' 329 33	+ 10.0	77.3	zach. sł.	10
2. god. po poł.	329 10	+ 16.6	53.4	„ „	1
10.god.wiecz.	328 72	+ 10 5	81.6	„ „	0

TEATR.

Dziś (przed. polskie) „**Maria Stuart**“, dramat w 5 aktach p. J. Słowackiego na dochód p. Heleny Modrzejowskiej.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 29. maja.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	87	5	98
Dukat cesarski	„	5	94	6	02
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	20	10	38
Rubel srebrny rosyjski	„	1	89	1	96
„ papierowy rosyjski	„	1	68	1	71
Talar pruski	„	1	84	1	88
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	76	73	77	60
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	80	38	81	28
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	68	58	69	63
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	69	38	70	38
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	228	—	233	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		179	—	182	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 27. maja.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70 50	70.75
od kwiet. do października po 5%	70.—	70.20
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.75	78.25
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82 50	83.50
Metaliki po 5%	59.80	59.90
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	145.—	146.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	144.—	145.—
Przez. do wyl. z r. 1854	78.—	78.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	87.50	87 70
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91.25	91 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	79 50	79.70
Renty Como po 42 lir. aust.	17.25	17.75
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	86.75	87.25
Czech	89.25	89.75
Węgier	71.50	72 25
Galicyi	68.50	69.50
Siedmiogrodu	67.75	68 25
Bukowiny	68.—	68.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98.50	99 50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	724.—	725.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	179.90	180.10
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	609.—	610.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	98.—	98.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1735.—	1740.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	226 50	227.—
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	198 50	199.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	141.—	141 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	224.50	225 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	180 50	181 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	485.—	486.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	90.—	90.25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	77.25	77.75
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	86 75	87.25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	105.—	105 50

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95.25	95.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.25	90.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 25	98.75

5. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126.50	127.—
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	88.50	89.50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	120.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	54.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25.—	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	90.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.—
Palfiego „ 40 „ „	24.—	25.—
Clarego „ 40 „ „	25.—	26.—
St. Genois „ 40 „ „	22.—	23.—
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	21.—	22.—
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.75	12.25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	106.50	106.75
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	105.90	106 10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106.10	106.40
Hamburg za 100 M. B.	94.—	94 25
Londyn za 10 ft. szt.	127 10	127.50
Paryż za 100 fr.	50.50	50.55

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.98	6.—
detto. pełnej wagi	5.98	6.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.15	10.16
Rosyjski imperyał	10.35	10.40
Talar związkowy	1.87	1.88
Srebro	124.75	125 —
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 91 6/10 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 29. maja.	złr.	kr.
5% Metaliki	59	75
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	70	—
Losy z 1860 roku	87	50
Akcye banku wiedeńskiego	721	—
„ „ kredytowego	181	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	126	75
Srebro	124	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	96

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1032)

Kundmachung.

Nro. 1682. Das k. k. Ministerium des Innern hat mit dem Erlasse vom 3. Mai 1867 Z. 6419 zu bewilligen gefunden, daß die k. k. Landeshauptcasse in Krakau, dann die k. k. Steuerämter in Bochnia, Brody, Brzeżany, Kołomyja, Neu-Sandec, Przemyśl, Rzeszow, Sambor, Sanok, Stanislau, Stryj, Tarnopol, Tarnow, Wadowice und Żołkiew die Einlösung der nicht über ein Jahr ausständigen Coupons, und die Auszahlung der überwiesenen Interessen von den Schuldverschreibungen aller drei Grundentlastungsfonde, d. i. des Verwaltungsgebietes Lemberg, des Verwaltungsgebietes Krakau und des Großherzogthums Krakau, dagegen die anderen k. k. Steuerämter die Auszahlung der überwiesenen Interessen und die Einlösung der Coupons von den gerichtlich depositirten Schuldverschreibungen der obigen drei Fonde an jedem Zahltage bewirken können.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei als Grundentlastungsfonds-Direction.

Lemberg, am 18. Mai 1867.

Obwieszczenie.

(1)

Nro. 1682. C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych dozwoliło dekretem z dnia 3. maja 1867 do l. 6419, aby c. k. główna kasa krajowa w Krakowie, jakoteż c. k. urzęda podatkowe w Bochni, Brodach, Brzeżanach, Kołomyi, Nowym Sączu, Przemyślu, Rzeszowie, Samborze, Sanoku, Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu, Tarnowie, Wadowicach i Żółkwi wypłacały kupony przy których od terminu wypłaty jeszcze rok nie upłynął, i odsetki do wypłaty przekazane od obligacyi indemnizacyjnych wszystkich trzech funduszów indemnizacyjnych t. j. funduszu dla Galicyi wschodniej, funduszu dla Galicyi zachodniej i funduszu dla Wielkiego księstwa Krakowskiego, w dniach do wypłaty przeznaczonych. Reszta zaś urzędów podatkowych może także wypłacać kupony i odsetki od obligacyi indemnizacyjnych wszystkich trzech funduszów indemnizacyjnych, lecz tylko odsetki wyraźnie do wypłaty im przekazane, a kupony tylko od obligacyi sądownie deponowanych w dotyczącym urzędzie podatkowym.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa jako dyrekcyi funduszu indemnizacyjnego.

Lwów, dnia 18. marca 1867.

(1006) Edykt. (2)

Nr. 7281. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana Franciszka Stadnickiego, z miejsca pobytu i życia niewiadomego, a w razie jego śmierci tegoż spadkobierców i prawonabywców z imienia, miejsca pobytu i życia niewiadomych, że przeciw nim p. Piotr Dydyński o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Boczowa prawa zastawu sum 20594 złp., 5687 złp. 15 gr. i 1523 złp. 12 gr. wedle pozycyi dom. 18. p. 451. n. 2. on. zaintabulowanych i wszelkiemi następnemi pozycyami dom. 18. p. 451. n. 4. on. i dom. 18. p. 450. n. 17. on. wniósł pozew w załatwieniu któregoż termin podług przepisów o postępowaniu sądowem ustnem na dniu 14go sierpnia 1867 o godzinie 10tej rano wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych wiadome nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tychże na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego pana adwokata krajowego Dra. Witskiego z zastępstwem pana adwokata Dra. Kucharskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 13. maja 1867

(1010) Edict. (2)

Nro. 11537. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte werden die Inhaber des angeblich in Verlust gerathenen Zinsen-Talons von dem galizisch-ständischen Pfandbriefe de dato 1. Jänner 1847, Ser. V. Nr. 3457 über 100 fl. C. M. aufgefordert, den fräglichen Zinsen-Talon binnen 3 Jahren um so gewisser dem Gerichte vorzuweisen, widrigens nach Verlauf der obigen Frist solcher für unwirksam und amortisirt erklärt werden wird.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 13. April 1867.

Edykt.

Nro. 11537. C. k. Lwowski sąd krajowy wzywa posiadaczy zgubionych talonów galicyjskich listów zastawnych z dnia 1. stycznia 1847, Ser. V. Nr. 3457 na 100 złr. m. k., powyższe talony w przeciągu 3 lat tem pewniej sądowi przedłożyć, gdyż w przeciwnym razie po upływie wyżwymienionego czasu jako nieważne i amortyzowane uznane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 13. kwietnia 1867.

(1013) Concurs-Kundmachung. (2)

Nro. 5723. Zu besetzen die Postexpedientenstelle in Kalwaria mit der Jahresbestallung von 180 fl. und dem Amtspauschale von 36 fl. jährlich gegen Dienstvertrag und Cautionsleistung im Betrage von 200 fl.

Bewerber haben ihre Competenzgesuche unter Nachweisung der gesetzlichen Erfordernisse, namentlich der Vermögensverhältnisse binnen 4 Wochen bei der k. k. Postdirection in Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 22. Mai 1867.

(1014) Edykt. (2)

Nro. 5767. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa niniejszem posiadacza zagubionego wekslu ddto. Zaleszczyki 25. stycznia 1867 na sumę 200 zł. w. a. opiewającego, w trzech miesięcach od dnia wystawienia płatnego przez Chaima Seidmana wystawionego a przez Schneję Oberwegera do zapłaty przyjętego, by weksel tenże w przeciągu 45 dni sądowi tutejszemu tem pewniej przedłożył, gdyż w przeciwnym razie takowy za nieważny uznany zostanie.

Tarnopol, dnia 8. maja 1867.

(1016) Edict. (2)

Nro. 1217. Vom k. k. Bezirksgerichte in Wadowice wird hiemit bekannt gemacht, es sei über das Gesuch des Dr. Johann Jakubowski aus Wadowice de praes. 2. Mai 1867 Z. 1217-civ. um Amortisirung eines ihm in Verlust gerathenen Looses Nro. 165.442 über den Betrag von 40 fl. C. M. des fürstlich Paul Esterhazy'schen Lottoanlehens vom Jahre 1836 im Gesammtbetrage von sieben Millionen Gulden C. M. in die Ausfertigung eines Amortisirungs-Edictes gewilligt worden.

Der gegenwärtige Inhaber dieses Looses wird daher aufgefordert, solches binnen einem Jahre beizubringen und seinen vermeintlichen Anspruch darauf geltend zu machen, widrigens nach fruchtlosem Ablauf dieses Termins das besagte Loos für nichtig und rechtsunwirksam erklärt werden würde.

Wadowice, am 5. Mai 1867.

(1017) Edict. (2)

Nro. 3910. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Podhajce wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß über Ansuchen der Lea Haber die executive Feilbietung der zu Podhajce gelegenen, im Podhajcer Grundbuche dom. I., pag. 504 auf den Namen der Freude Haber einverleibten, auf 300 fl. öst. W. geschätzten Hälfte der Realität CNr. 149 zur Einbringung der Summe von 42 fl. öst. W. s. N. G. im dritten Licitationstermine, welcher am 4. Juli 1867 in der hiergerichtlichen Kanzlei um 10 Uhr Vormittag mit dem Ausrufspreise von 300 fl. öst. W. abgehalten wird, bewilligt wurde.

Jeder Mitbietende muß vorläufig das 10% Vadium, d. i. 30 fl. öst. W. zu Händen der Licitations-Commission erlegen.

Der Schätzungsact und die Feilbietungsbedingungen können hiergerichts eingesehen und in Abschrift erhoben werden.

An diesen Licitationsterminen wird die feilzubietende Realitätshälfte auch unter dem Schätzungswerthe verkauft.

Podhajce, am 30. Jänner 1867.

Edykt.

Nro. 3910. C. k. sąd powiatowy w Podhajcach czyni niniejszem wiadomo, iż na żądanie Ley Haber przymusowa sprzedaż połowy domu Nr. k. 149 w Podhajcach w księgach gruntowych Podhajeckich dom. I., str. 504 na rzecz Freudy Haber zaintabulowanej, na 300 zł. w. a. oszacowanej, dla odebrania sumy 42 zł. w. a. z p. n. w trzecim terminie licytacyjnym, który się na dniu 4. lipca 1867 odbędzie, dozwoloną została.

Każdy do licytacyi przystąpić chęć mający winien jest 10% wadyum t. j. kwotę 30 zł. w. a. do rąk komisyi licytacyę prowadzącej złożyć.

Akt oszacowania i warunki licytacyi może każdy w tutejszym sądzie przeglądnąć i w odpisach podnieść.

Na tym terminie licytacyjnym połowa domu w drodze egzekucyi sprzedać się mająca także i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Podhajce, dnia 30. stycznia 1867.

(1028) Edict. (2)

Nr. 3600. Vom Przemyśler k. k. Kreisgerichte wird kundgemacht, daß zur Hereinbringung der durch die Direction der Wiener Sparkasse gegen Felix Gf. Karnicki und rücksichtlich gegen dessen Nachlaßmasse ersiegten Forderung im Betrage von 53.577 fl. 61 kr. ö. W. sammt 5% vom 16ten Februar 1865 laufend Zinsen und Exekutionskosten die exekutive Feilbiethung der Dom. 230. p. 328. n. 6. haer. et pag. 329. n. 10. haer. zur Nachlaßmasse des Felix Gfn. Karnicki gehörigen Attinenz der Güter Rogóżno bildenden Gutes Czerczyk bewilligt, und solche, nachdem die Hypothekarschulden den Schätzungswerth übersteigen, im Grunde Hfd. vom 25. Juni 1824 Nr. 2017 in zwei Terminen, und zwar am 8. Juli 1867 und am 12. August 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittags beim hiesigen k. k. Kreisgerichte abgehalten werden wird.

1. Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth im Betrage von 7625 fl. 70 kr. ö. W. bestimmt.

2. Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Lizitazion das Vadium im runden Betrage von 760 fl. ö. W. entweder im Baaren oder in galizischen Pfandbriefen, in galiz. Grundentlastungs-Obligationen, oder in Aktien der galiz. Eisenbahn sammt den gehörigen Coupons und Talons nach dem letzten in der Lemberger Zeitung notirten Kurse, jedoch nie in einem höheren, den Nominalwerth übersteigenden Kurse zu Händen der Lizitazions-Kommission zu erlegen, welches Vadium des meistbiethenden Käufers zurückgehalten, den übrigen Lizitanten während oder nach der Lizitazion sogleich rückgestellt werden wird.

3. Sollten diese Güter in zwei ersten Terminen über oder um den Schätzungswerth nicht veräußert werden, alsdann werden alle Hypothekargläubiger im Zwecke der Festsetzung der erleichternden Bedingungen auf den 12. August 1867 um 4 Uhr Nachmittags mit dem Beisatze vor das hiesige Gericht vorgeladen, daß die Nichterscheinenden als der Mehrheit der Erscheinenden beitrettend, werden angesehen werden.

4. Jeder Kauflustige kann das ökonomische Inventar, den Schätzungsakt und den Tabularextrakt dieser Güter, sowie die übrigen Lizitazionsbedingungen in der hiergerichtlichen Registratur einsehen, oder hievon Abschriften erheben.

Hievon werden beide Theile und sämmtliche Hypothekargläubiger, und zwar die dem Wohnorte nach bekannten zu eigenen Händen, die dem Wohnorte nach unbekannten, sowie alle diejenigen, welche nach dem 8. März 1867 in die Landtafel gelangt sind, oder denen der die Feilbiethung bewilligende Bescheid entweder gar nicht, oder nicht zeitlich zugestellt werden konnte, durch Edicte und durch den in der Person des Landesadvokaten Dr. Madeyski mit Substituirung des Landesadvokaten Dr. Reger bestellten Kurator verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, den 29. April 1867.

Edykt.

Nr. 3600. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, iż w celu przymusowego osiągnienia pretensyi przez dyrekcyę kasy oszczędności w Wiedniu przeciw Feliksowi hr. Karnickiemu a względnie jego masy spadkowej wygranej w ilości 53.577 złr. 61 c. a. w. z procentami po 5% od dnia 16go lutego 1865 bieżącemi, jak i kosztami egzekucyjnemi 202 zł. 32 c. a. w. publiczna sprzedaż wsi Czerczyka jako przyległości dóbr Rogóżna do masy spadkowej śp. Feliksa hr. Karnickiego jak libr. dom. 230, pag. 328 n. 6 haer. et pag. 329 n. 10. haer. własnej rozpisuje się, która to sprzedaż z uwagi, że długi hypoteczne wartość szacunkową przewyższają, stosownie do dekretu nadwornego z 25go czerwca 1824 nr. 2017 w dwóch terminach, t. j. na dniu 8. lipca 1867 i 12. sierpnia 1867 każda razą o godzinie 10 przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym przedsięwziętą będzie.

1) Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w ilości 7625 zł. 70 c. a. w.

2) Każdy chęć kupienia mający ma przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w sumie 760 zł. a. w. czy to gotówką czy to galicyjskiemi listami zastawnemi lub galic. obligacyami indemnizacyjnemi, akcyami galic. kolei żelaznej wraz z przynależnemi kuponami i talonami wedle ostatniego w gazecie lwowskiej znajdującego się kursu, jednakże nigdy w wyższym kursie, jak nominalna wartość do rąd komisyi licytacyjnej złożyć, któreto wadyum najwięcej ofiarującego kupiciela zatrzymanem reszty licytantów zaś tymże zaraz podczas lub po licytacyi zwróconym zostanie.

3) Jeżeli dobra te w wyznaczonych 2 terminach nad, lub za cenę wywołania sprzedane nie będą, w takim razie wszyscy hypoteczni wierzyciele w celu ułożenia lżejszych warunków powołują się na termin dnia 12. sierpnia 1867 o 4 godzinie po południu do tutejszego sądu z tym dodatkiem, iż niestawający za przystępujących do większości stawających uważanymi będą.

4) Chęć kupienia mający mogą inwentarz ekonomiczny akt oszacowania i wyciąg tabularny tych dóbr w registraturze tutejszo-sądowej przejrzeć lub odpisać.

O czem się strony sporujące i wszystkich wierzycieli hypotecznych a to z miejsca pobytu wiadomych do własnych rąk; zaś z miejsca i pobytu niewiadomych, tudzież wszystkich tych, ktorzyby po dniu 8. marca 1867 do tabuli weszli, albo którymby z jakiejbądź przyczyny niniejsza uchwała do rąk własnych wcześnie albo całkiem nie mogła być doręczoną przez edykta i kuratora w osobie p. adw. dra. Madejskiego z zastępstwem p. adw. dra. Regera ustanowionego zawiadamia.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 29. kwietnia 1867.

(1024) Edykt. (2)

Nro. 5991. C. k. sąd obwodowy Tarnowski rozpisuje niniejszem, na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 26. stycznia 1865 do l. 1032, celem zaspokojenia wierzytelności wekslowej Racheli Rappaport w kwocie 1000 zł. w. a. z procentem 6% od dnia 10. października 1864, tudzież z kosztami sporu i egzekucyi w ilościach 5 zł. 38 c., 6 zł. 52 c., 19 zł. 52 c. już przysądzonemi, następnie z kosztami niniejszego podania w kwocie 222 zł. 13 c. w. a. przyznanemi, po prawomocnie przeprowadzonym pierwszym i drugim stopniu egzekucyi — trzeci stopień a mianowicie egzekucyjną przedaż dobr Żołków z przyległ. Lichtarz, dawniej w Jasielskim, obecnie w Tarnowskim obwodzie leżących, dłużników pp. Wilhelma i Wilhelminy Mikettów własnością będących, — która w trzech terminach, to jest: 2. lipca 1867, 6. sierpnia 1867 i 6. września 1867, każda razą o godzinie 10tej rano pod następującemi odbędzie się warunkami:

1. Dobra Żołków z przyległ. Lichtarz przedane będą ryczałtem z wyłączeniem indemnizacyi za zniesione ciężary gruntowe.

2. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tych dóbr w sumie 49.985 zł. w. a. sądownie wypośrodkowana, poniżej której przedaż w pierwszych trzech terminach licytacyjnych nie nastąpi.

3. Każdy chęć kupna mający winien jest złożyć przed rozpoczęciem licytacyi na ręce ustanowionej do tego komisyi sądowej tytułem wadyum kwotę 4998 zł. w. a. gotówką lub w listach zastawnych instytutu kredytowego galic. lub też w 5% obligacyach rządowych albo indemnizacyjnych według ich najnowszej wartości kursowej urzędową Gazetą Lwowską ogłoszonej.

4. Po skończonej licytacyi wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymane, innym zaś licytantom zostanie zwrócone. Popierającą egzekucyę nie uwalnia się od składania wadyum.

5. Gdyby dobra te na powyższych trzech terminach za cenę szacunkową lub powyżej tejże sprzedane być nie mogły, natenczas stanowi się celem ułożenia warunków przedaż ułatwiających dzień 10go września 1867 o godzinie 10tej z rana, na którym niestawający wierzyciele hypoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Resztę warunków licytacyi, które według projektu popierającej egzekucyę zostają przyjęte, jako też akt oszacowania i wyciąg hypoteczny można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze, zaś podczas terminów w komisyi licytacyjnej.

O czem się obie strony, wszystkich wierzycieli hypotecznych, następnie wierzycieli, którymby popierwsza uchwała z jakiejkolwiek bądź przyczyny nie była doręczoną, nakoniec wierzycieli, którzy dopiero po dniu 29. marca 1867 z wierzytelnościami swemi do tabuli krajowej weszli — na ręce ustanowionego kuratora w osobie p. adwokata Dra. Bandrowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Stojałowskiego jako też i edyktami uwiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 29. kwietnia 1867.

Nr. 5412. **Licitations-Ankündigung** (1011—3)

Zur Veräußerung der nachstehends bezeichneten zur Reichsdomaine Pistyn gehörigen Mahlmühlen wird die öffentliche Licitation am 24. Juni 1867 bei dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in Kutty abgehalten werden.

Verkaufs-Sectionen	In der Ortschaft	Bezeichnung der Mahlmühlen	Anzahl der Mahlgänge	Anzahl der Hirsenstampfe	Anzahl der Tuchwalken	Die hiezu gehörigen Grundfläche	Joch	□ Kl.	Der Fiscalpreis beträgt nach den einzelnen Mühlen fl.	kr.	Der Fiscalpreis beträgt nach den Sectionen fl.	kr.	Das 10% Vadium beträgt für die einzelnen Mühlen fl.	kr.	Das 10% Vadium beträgt für die Sectionen fl.	kr.
1	Pistyń	untere freie Stadtmühle	4	.	.	Baugrund Mühlgraben	. .	140 .	10400	.	10400	.	1040	.	1040	.
2	detto	obere (Inventarialmühle	2	.	.	Baugrund Mühlgraben	. .	22 .	4400	.	4400	.	440	.	440	.
3	Meketyńce	hölzerne freie Mühle	3	.	.	Baugruud Mühlgraben	. .	12 .	9200	.	9200	.	920	.	920	.
4	Szeszory	untere Inventarialmühle	2	.	1	Baugrund	.	28	4800	.	4800	.	480	.	480	.
5	detto	obere detto	2	.	1	Baugrund Mühlgraben	. .	7 .	2300	.	2300	.	230	.	230	.
6	Prokurawa	hölzerne detto	1	.	1	Baugrund Mühlgraben	. .	15 .	2200	.	2200	.	220	.	220	.
7	Brustury	untere detto	1	.	1	Baugrund Mühlgraben	. .	22 .	1240	.	2540	.	124	.	254	.
	detto	mittlere detto	1		1	Baugrund Mühlgraben	. .	14 .	600	.			60	.		
	detto	obere detto	1	.	1	Baugrund Mühlgraben	. .	12 .	700	.			70	.		
8	Chomeczyn	obere detto	1	.	.	Baugrund sammt Hofraum Mühlgraben	. .	225 .	500	.	1600	.	50	.	160	.
	detto	mittlere detto	1	.	.	Baugrund Mühlgraben	. .	12 .	500	.			50	.		
	detto	untere detto	1	.	.	Baugrund sammt Hofraum	.	240	600	.			60	.		

Die wesentlichsten Licitationsbedingungen sind folgende:

1. Jeder Kauflustige hat als Angeld (Vadium) den im vorstehenden Ausweise für die einzelnen Sectionen und Mühlen ausgeworfenen Vadialbetrag zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen.

2. Wer nicht für sich, sodern für einen dritten licitiren will, muß sich mit einer auf dieses Geschäft insbesondere lautenden gerichtlich oder notariall legalisirten Vollmacht seiner Committenten ausweisen und selbe der Licitations-Commission übergeben.

3. Zum Kaufe werden alle zugelassen, welche hievon durch die allgemeinen Gesetze und die Landesverfassung nicht ausgeschlossen sind:

4. Die Versteigerung wird nach den 8 Sectionen und nach Umständen auch nach einzelnen Mühlen stattfinden, wobei dem h. Aerar das Recht vorbehalten bleibt, das Ergebniß der einen oder der anderen Ausbietungsart zu bestätigen.

5. Der Kaufpreis ist binnen vier Wochen nach erfolgter Verständigung des Erstehers vor der Bestätigung seines Anbotes, und zwar mindestens ein Drittheil desselben beim k. k. Steueramte in Kossow zu berichtigen, wodann dem Ersteher die Mühlenbenützung einstweilen wird eingeräumt werden. Die übrigen zwei Drittheile des Kaufschillinges können in angemessenen vom Ersteher sich zu erwirkenden Raten, eingezahlt werden, jedoch sind dann die von dem Kaufschillingsreste entfallenden 5% Interessen bei dem genannten k. k. Steueramte ebenfalls zu berichtigen. Erst nach gänzlicher Einzahlung des Kaufpreises sammt Interessen wird die erkaufte Mühle dem Ersteher in das volle Eigenthum übergeben werden.

6. Die schriftlichen mit dem entsprechenden Angelde belegten, gehörig verfaßten versiegelten Offerten müssen längstens bis zum 23. Juni 1867 Abends 6 Uhr beim k. k. Wirthschaftsamtsvorstande in Kutty überreicht werden.

Die übrigen Licitations- und Kaufsbedingungen können bei dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in Kutty eingesehen werden und es werden dieselben vor Begin der mündlichen Versteigerung der Kauflustigen vorgelesen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Kolomea, am 23. Mai 1867.

(1012) **Kundmachung.** (3)

Nr. 5489. Zu Folge Ermächtigung des hohen k. k. Ministeriums für Handel und Volkswirthschaft wird mit Beginne des Monates Juni 1867 eine neue tägliche Bothenfahrpost zwischen Brzozow und Grabownica eingeführt, und die bisher bestehende zwischen Brzozów und Jasienica abgeändert.

Die beiden Botenfahrposten werden in nachstehender Weise verkehren:

I. Botenfahrpost zwischen Brzozow und Grabownica.

Von Brzozow täglich 10 Uhr 15 Minuten Vormittag;

in Grabownica täglich 11 Uhr 15 Min. Vormittag.

Influirt zur Cariolpost nach Sanok und nach Rzeszow.

Von Grabownica täglich 1 Uhr Nachmittag;

in Brzozów täglich 2 Uhr Nachmittag.

Geht ab von Grabownica nach Ankunft der Cariolposten aus Rzeszów und aus Sanok.

II. Botenfahrpost zwischen Brzozów nnd Jasienica.

Von Brzozów täglich 1 Uhr 30 Minuten Nachmittag;

in Jasienica täglich 3 Uhr Nachmittag.

Influirt in Brzozów zur Mallepost nach Przemyśl.

Von Jasienica täglich 8 Uhr 25 Min. Früh.

in Brzozów täglich 9 Uhr 55 Minuten Vormittag.

Geht ab von Brzozow 30 Min. nach Ankunft der Post aus Przemyśl.

Die Botenpost zwischen Brzozów und Grabownica beginnt von beiden Orten am 1. Juni, die Aenderung der Cursordnung in der Richtung von Jasienica nach Brzozów beginnt am 2. Juni. Was mit der Bemerkung zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird, daß der Bezirksort Brzozow hiedurch mit Sanok, Przemyśl und Lemberg in einen beschleunigteren Anschluß gebracht wird und mit der Rzeszow-Krakauer Route, dann mit Dukla und Krosno in eine täglich zweimalige Postverbindung gebracht wird.

Von der galiz. k. k. Postdirection.

Lemberg, den 18. Mai 1867.

(1021) **Ankündigung.** (3)

Nro. 726. Zur Veräußerung des gemauerten Speichers in Kałusz sammt dem dabei befindlichen Gartengrunde von 480 Q.-Klaftern im Ausrufspreise von 4661 fl. 22 kr. öst. W. wird eine neuerliche Licitation auf den 14. Juni 1867 ausgeschrieben und in der hierortigen Cameral-Wirthschaftsamts-Kanzlei abgehalten werden, wozu Kauflustige, versehen mit einem 10% Vadium hiemit eingeladen werden.

Der Käufer hat den dritten Theil des Kaufschillings binnen 4 Wochen nach erhaltener Verständigung über die Annahme seines Anbotes, den Rest dagegen binnen drei Jahren in halbjährigen gleichen Raten gegen halbjährige vorhineinige 5% Verzinsung zu erlegen.

Es werden auch Anbote unter dem Fiscalpreise und schriftliche mit dem Vadium belegte Offerten bis 6 Uhr Abends Tags vor dem Licitationstermine bei dem Vorsteher des k. k. Cameral-Wirthschaftsamtes angenommen werden.

Die sonstigen Licitationsbedingnisse können jederzeit hieramts eingesehen werden.

Vom k. k. Cameral-Wirthschaftsamte.

Kałusz, am 24. Mai 1867.

(1008) **Kundmachung.** (3)

Nro. 6928. Das k. k. Krakauer städt. deleg. Bezirksgericht in Civilsachen bringt hiemit zur allgemeinen Kenntniß, daß im Grunde Beschlußes des k. k. Krakauer Landesgerichtes vom 15. April 1867 Z. 6504 über Ladislaus Muszyński, Hörer der Rechte aus Krakau, anläßlich dessen geschwächten Geisteszustandes die Curatel verhängt, und für denselben der Curator in der Person dessen Vaters Thomas Muszyński bestellt wurde.

Krakau, am 12. Mai 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 6928. C. k. sad miejski delegowany do spraw cywilnych w Krakowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na skutek uchwały tutejszego c. k. sądu krajowego z dnia 15. kwietnia 1867 do l. 6504 dla Władysława Muszyńskiego, słuchacza praw z Krakowa, z powodu jego osłabionego stanu umysłu, kurator w osobie ojca jego Tomasza Muszyńskiego ustanowionym został.

Kraków, dnia 12. maja 1867.

(1019) **E d y k t.** (3)

Nro. 2810. C. k. sąd delegowany miejski w Krakowie wiadomo czyni, iż na dniu 16. stycznia 1841 Maryanna Wysocka bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarła.

Gdy miejsce poyytu współsukcesorki Franciszki Wysockiej sądowi nie jest wiadome, zatem wzywa się ją, by się w przeciągu roku od dnia dzisiejszego do sądu zgłosiła i swe oświadczenie do tego spadku wniosła, gdyż w przeciwnym razie spadek ten ze zgłaszającemi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Janem Orczykowskim przeprowadzonym będzie.

Kraków, dnia 30. kwietnia 1867.

(1015) **Edict.** (2)

Nr. 6526. Vom k. k. Kreisgerichte in Stanisławów wird bekannt gemacht, daß in dem hiergerichtlichen Depositenamte, beziehungsweise in der k. k. Staats-Centralcasse als Depositencasse folgende über 32 Jahre verwahrte gerichtliche Depositen sich befinden.

Post-Zahl	Benennung der Masse	Angelegt zum Depositeneffect	Folium des Hauptbuches	Betrag in öst. Währ. fl.	kr.	Berufung der letzten gerichtlichen Geschäftszahl
1	Leib Leiter	20ten April 1849 Zahl 1305	77	1	68	1480 ex 1857
2	Mathias Listowski	20ten „ „ „	81	1	68	1480 ex 1757 städt. deleg. Bezirks-Gericht.
3	Berko Mendlowicz	21ten Juli 1848 „ 240	28	5	12	680 ex 1825.
		31ten August 1848 „ 492	—	—	40	
4	Josef und Maria Malewskie	21ten Juli „ „ 240	30	17	88	684/7279 ex 1825.
		31ten August „ „ 492	—	2	11	
5	Nicolaus Mielnicki	20ten April „ „ 1305	130	—	22	1480/1857 städt. deleg. Bezirks-Gericht.
6	Anna Maramorosz	20ten „ „ „ „	132	5	61	„ „ „ „ „
7	Gertruda Maramorosz	20ten „ „ „ „	134	21	3	„ „ „ „ „
8	Anna Majdańska	20ten „ „ „ „	136	—	1	„ „ „ „ „
9	Josef Monne de Venitze	21ten August 1848 Zahl 240	36	13	11	2616 ex 1865.
		31ten „ „ „ 492	„	15	48	— —
		10ten November 1854 „ 1564	„	18	16	2614 ex 1865.
10	Dominik Mogielnicki	20ten April 1849 Zahl 1305	138	2	10	1480 ex 1857 städt. deleg. Bezirks-Gericht.
11	Aron Orgler	20ten „ „ „ „	9	1	7	„ „ „ „ „
12	Georg Obermathis	20ten „ „ „ „	37	26	82	„ „ „ „ „
13	Josef Radgowski	20ten „ „ „ „	115	—	28	„ „ „ „ „
14	Nuchim Ruwner	20ten „ „ „ „	117	—	42	„ „ „ „ „
15	Mathias Rudek	20ten „ „ „ „	119	4	20	„ „ „ „ „
16	Johann Solecki	20ten „ „ „ „	200	16	67	„ „ „ „ „
17	Nicodem und Nicolaus Szostakowski	20ten „ „ „ „	202	10	15	„ „ „ „ „
18	Michael Salist	20ten „ „ „ „	204	12	60	„ „ „ „ „
19	Basil Sokretowicz	20ten „ „ „ „	206	—	3	„ „ „ „ „
20	Martin Samborski	20ten „ „ „ „	208	—	42	„ „ „ „ „
21	Anton Wiśniewski	20ten „ „ „ „	100	4	36	„ „ „ „ „
22	Johann Zahajkiewicz	20ten „ „ „ „	78	—	25	„ „ „ „ „
23	Theodor Sobolewski	20ten „ „ „ „	212	—	63	„ „ „ „ „
24	Anton Rauser	20ten „ „ „ „	121	7	98	1589 ex 1822.
25	Mathias Reszotarski	17ten October 1848 Zahl 781	43	1	18	1789/9628 ex 1833.
26	Kasimir Rozwadowski	20ten April 1849 „ 1305	123	11	59	2066—25/10 1826.—
27	Adalbert Szankowski	21ten Juli 1848 „ 240	16	61	25	
28	Romuald Sasulicz	17ten October 1840 „ 781	52	—	57	2212 ex 1835.
29	Clemens Swieżawski	17ten „ „ „ „	54	5	25	1960 ex 1834.
30	Gedaile Seif	17ten „ 1848 „ „	68	—	70	21/12 1835 Z. 2366.
31	Franciska Schips	20ten April 1849 Zahl 1305	182	27	68	4/6 1825 Z. 1069.
32	Moses Schipser	20ten „ „ „ „	184	23	31	15/4 1834 Z. 906.
33	Josef Szpilarewicz	20ten „ „ „ „	196	27	31	1480 ex 1857.
33	Gütermasse Uhrynów górny und Rybno	17ten October 1848 „ „	2	339	26	3/12 1827 Z. 886.
35	Anna Wiśniewska	17ten „ „ „ „	12	12	42	17/8 1824 Z. 519.
36	Florian Wolanowski	17ten „ „ „ „	18	2	99	17/10 1825 Z. 688.
		10ten November 1854 Zahl 1564	„	3	64	„ „ „
		21ten Juli 1848 Zahl 240	„	4	25	
37	Thomas Zakaszewski	21ten „ „ „ „	26	—	9	17/10 1825 Z. 688.
38	Antonia Zwoniarz	20ten April 1849 „ 1305	84	35	63	1480 ex 1857.

Da zu diesen Depositen über 32 Jahre sich Niemand gemeldet hat, so werden die unbekannten Eigenthümer dieser Depositen aufgefordert, ihre Ansprüche darauf binnen 1 Jahre, 6 Wochen und drei Tagen um so gewisser bei diesem Gerichte darzuthun, als widrigens gemäß Hofdecret vom 18. Mai 1825 Ges. vom 6. Jänner 1842 Nr. 587 J. G. S. diese Depositen als heimfällig erklärt, und an die k. k. Staatscasse abgeführt werden würden.

Stanislau, am 13. Mai 1867.

(1020) **Edykt.** (2)

Nro. 5766. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa niniejszem posiadacza zagubionego wekslu ddto. Zaleszczyki 1. marca 1867 na sumę 100 zł. w. a. opiewającego, dnia 1. kwietnia 1867 płatnego, przez Chaima Seidemana wystawionego a przez Mechla Rosenblatt do zapłaty przyjętego, by weksel tenże w przeciągu dni 45 sądowi tutejszemu tem pewniej przedłożył, gdyż w przeciwnym razie takowy za nieważny uznany zostanie.

Tarnopol, dnia 8. maja 1867.

(1007) **Edykt.** (2)

Nr. 7282. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Maryannę z Wiktorów Dembińską, a właściwie tejże spadkobierców Stanisława i Józefa Dembińskich i tychże spadkobierców z imienia i miejsca pobytu niewiadomych, że przeciw nim p. Piotr Dydyński o ekstabulacyę sum 50000 złp. i 45000 złp. ze stanu biernego dóbr Boczowa wniósł pozew, w załatwieniu którego też podług przepisów o postępowaniu sądowem ustnem na dzień 14go sierpnia 1867 o godzinie 10tej rano wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępywania tychże na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata krajowego Dra. Kucharskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Witskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 13. maja 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.